

ምዕራፍ 9

ነገር ግን ተጨንቃ ለነበረች ጨለማ አይሆንም። በመጀመሪያው ዘመን የዛብሎንንና የንፍታሌምን ምድር አቃለለ፤ በኋለኛው ዘመን ግን በዮርዳኖስ ማዶ በባሕር መንገድ ያለውን የአሕዛብን ገሊላ ያከብራል።

2 ፤ በጨለማ የሄደ ሕዝብ ብርሃን አየ፤ በሞት ጥላ አገርም ለኖሩ ብርሃን ወጣላቸው።

3 ፤ ሕዝብን አብዝተሃል፤ ደስታንም ጨምረህላቸዋል፤ በመከር ደስ እንደሚላቸው፤ ሰዎችም ምርኮን ሲካፈሉ ደስ እንደሚላቸው በፊትህ ደስ ይላቸዋል።

4 ፤ በምድያም ጊዜ እንደ ሆነ የሸክሙን ቀንበር የጫንቃውንም በትር የአስጨናቂውንም ዘንግ ሰብረሃል።

5 ፤ የሚረግጡ የሰልፈኞች ጫማ ሁሉ፤ በደምም የተለወሰ ልብስ ሊቃጠሎ ይሆናል፤ እንደ እሳት ማቃጠያም ሆኖ ይቃጠላል።

6 ፤ ሕፃን ተወልዶልናልና፤ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና፤ አለቅነትም በጫንቃው ላይ ይሆናል፤ ስሙም ድንቅ መካር፤ ኃይል አምላክ፤ የዘላለም አባት፤ የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል።

7 ፤ ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘላለም ድረስ በፍርድና በጽድቅ ያጸናውና ይደግፈው ዘንድ በዳዊት ዙፋንና በመንግሥቱ ላይ አለቅነቱ ይበዛል፤ ለሰላምም ፍፃሜ የለውም። የእግዚአብሔር ቅንዓት ይህን ያደርጋል።

8 ፤ ጌታ በያዕቆብ ላይ ቃልን ሰደደ፤ በእስራኤልም ላይ ወደቀ።

9 ፤

10 ፤ በትዕቢትና በልብ ኩራት። ጡቡ ወድቆአል፤ ነገር ግን በተወቀረ ድንጋይ እንሠራለን፤ የሾላ ዛፎች ተቈርጠዋል፤ ነገር ግን ዝግባን እንተካባቸዋለን የሚሉ በኤፍሬምና በሰማርያ የሚኖሩ ሕዝብ ሁሉ ያውቃሉ።

11 ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር በጽዮን ተራራ ላይ ተቋቋሚ ያስነሣበታል፤

12 ፤ ጠላቶቹን ሶርያውያንንም ከምሥራቅ፤ ፍልስጥኤማውያንንም ከምዕራብ ያንቀሳቅሰበታል፤ እስራኤልንም በተከፈተ አፍ ይበሉታል። በዚህም ሁሉ እንኳ ቀጣው አልተመለሰችም፤ ነገር ግን እጁ ገና ተዘርግታ ትኖራለች።

13 ፤ ሕዝቡ ግን ወደ ቀሠፋቸው አልተመለሱም፤ የሠራዊትንም ጌታ እግዚአብሔርን አልፈለጉም።

14 ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ራስና ጅራትን፤ የሰሌኑን ቅርንጫፍና እንግጫውን በአንድ ቀን ከእስራኤል ይቆርጣል።

15 ፤ ሽማግሌውና ከበርቴው እርሱ ራስ ነው፤ በሐሰትም የሚያስተምር ነቢይ እርሱ ጅራት ነው።

16 ፤ ይህን ሕዝብ የሚመሩ ያስቱአቸዋል፤ ተመሪዎቹም ይጠፋሉ።

17 ፤ ሰው ሁሉ ዝንጉና ክፉ ሠሪ ነውና፤ አፍም ሁሉ ስንፍናን ይናገራልና ስለዚህ ጌታ በጉልማሶቻቸው ደስ አይለውም፤ ለድሀ አደጎቻቸውና ለመበለቶቻቸውም አይራራም። በዚህም ሁሉ እንኳ ቀጣው አልተመለሰችም፤ ነገር ግን እጁ ገና ተዘርግታ ትኖራለች።

18 ፤ ከፋት እንደ እሳት ይቃጠላል፤ ኩርንችቱንና እሾሁን ይበላል፤ ጭፍቅ የሆነውንም ዱር ያቃጥላል፤ ጢሱም ተትጐልጐሎ እንደ ዓምድ ይወጣል።

19 ፤ በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ቀጣ ምድር ተቃጥላለች፤ ሕዝቡም እሳት እንደሚበላው እንጨት ሆኖአል፤ ሰውም ለወንድሙ አይራራም።

20 ፤ ሰው በቀኙ በኩል ይነቅላል ይራብማል፤ በግራም በኩል ይበላል አይጠግብምም፤ እያንዳንዱም የከንዱን ሥጋ ይበላል፤

21 ፤ ምናሴ ኤፍሬምን ኤፍሬምም ምናሴን ይበላል፤ እነርሱ በአንድነት የይሁዳ ጠላቶች ይሆናሉ። በዚህም ሁሉ እንኳ ቀጣው አልተመለሰችም፤ ነገር ግን እጁ ገና ተዘርግታ ትኖራለች።